

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 68/2022
03.11.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Александра Полић Станковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., бившег власника СТР ... „ВВ“ из ..., чији је пуномоћник Душан Николић, адвокат из ..., ради исплате зараде и уплате доприноса, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2607/2021 од 08.10.2021. године, у седници већа одржаној дана 03.11.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2607/2021 од 08.10.2021. године у усвајајућем делу става другог и у ставу трећем изреке.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2607/2021 од 08.10.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Лебану П1 79/19 од 04.03.2021. године, у делу става првог изреке, којим је одбијен као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужени да за тужилу уплати доприносе за обавезно социјално осигурање, за период од 01.11.2013. године до 31.03.2015. године, надлежном ПИО фонду, Филијала Лесковац. Ставом другим изреке, првостепена пресуда је преиначена у преосталом делу става првог изреке, тако што је делимично усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужилу исплати зараде, увећане за минули рад, у укупном износу од 264.745,00 динара, са законском затезном каматом од 04.05.2015. године до исплате, док је преко досуђеног износа до износа од 532.560,00 динара, са законском затезном каматом од доспећа сваке месечне обавезе од последњег дана у месецу за претходни месец до 03.05.2015. године, тужбени захтев одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка, садржана у ставу другом изреке првостепене пресуде, тако што је обавезан тужени да тужилу накнади трошкове парничног поступка у износу од 149.600,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, побијајући је у усвајајућем делу става другог и у ставу трећем изреке, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011....18/2020, у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је оценио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом нису учињене ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. ст. 1. и 2. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити. Наводе у ревизији којима се заправо указује да је у другостепеном поступку учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, Врховни касациони суд није ценио, јер се ревизија из овог разлога не може изјавити у смислу члана 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је код туженог била у радном односу од 2002. године до 31.03.2015. године и обављала је послове продавца. Решењем Агенције за привредне регистре предузетничка радња туженог СТР ... „ВВ“ из ... је брисана 16.09.2015. године. Тужила тужбом тражи да се обавезе тужени да јој за период од 01.11.2013. године до 31.03.2015. године исплати неисплаћене зараде увећане за минули рад, са законском затезном каматом, као и да у њену корист уплати доприносе за обавезно социјално осигурање. Из налаза и мишљења судског вештака економско-финансијске струке утврђено је да, уколико је зарада тужиле била у висини минималне зараде, износ неисплаћене зараде, без урачунатих уплата туженог, за спорни период износи 356.745,20 динара, а са урачунатим уплатама туженог на рачун тужиле износи 105.037,00 динара. Уколико је зарада тужиле износила 30.000,00 динара нето, износ неисплаћених зарада без уплата туженог износи 532.560,00 динара, а са извршеним уплатама 239.240,00 динара.

Тужени је оспорио тужбени захтев у целини, наводећи да је спорно потраживање исплатио тужиле, те да према њој нема никаквих дуговања. У прилог својих тврдњи доставио је признаницу од 07.07.2015. године, потписану од стране тужиле, у којој се наводи: „Примила сам радничку књижицу од СТР „ВВ“ и измирио је све обавезе за 2013, 2014. и 2015. годину и дао 2.000 евра као позајмицу“. Ова признаница била је предмет графолошког вештачења судског вештака из ког је утврђено да су је сачинили тужила и тужени. Уз поднесак од 05.09.2016. године тужени је доставио 6 извода из текућег рачуна, из чије садржине произлази да је у периоду од 26.02.2014. године до 09.07.2015. године тужени тужиле у шест наврата уплатио на текући рачун укупан износ од 92.000,00 динара. Ову уплату је тужила оспорила, наводећи да иста не представља исплату спорних зарада, већ враћање дуга на име кредита који је тужила подигла код банке и исти предала туженом на коришћење, уз обавезу туженог да јој тај кредит врати, а што произлази из садржине потврде од 07.03.2014. године, потписане од стране туженог.

На овако утврђено чињенично стање првостепени суд је применио материјално право из одредби Закона о раду и правило о терету доказивања из члана 231 ЗПП, те оценом доказа, пре свега признанице од 07.07.2015. године и извода са текућег рачуна достављених уз поднесак туженог од 05.09.2016. године, прихватајући их као валидне доказе, закључио да је тужени према тужили испунио обавезу исплате зараде, због чега је тужбени захтев одбио као неоснован.

Насупрот становишту првостепеног суда, правилно је другостепени суд оценио да је у првостепеном поступку правилно и потпуно утврђено чињенично стање, али да је погрешно примењено материјално право, због чега је првостепену пресуду преиначио и тужбени захтев делимично усвојио.

Неосновано се наводима ревизије туженог оспорава правилна примена правила о терету доказивања и правилна примена материјалног права.

Према члану 106. Закона о раду запослени има право на зараду за обављени рад и време проведено на раду, а иста се састоји од основне зараде, дела зараде за радни учинак и увећане зараде. За стандардни учинак и време проведено на раду запослени има право на минималну зараду, које право се утврђује одредбама члана 111.-113. истог Закона.

У смислу члана 231. ЗПП странка која тврди да има неко право, сноси терет доказивања чињенице која је битна за настанак или остваривање права, а странка која оспорава постојање неког права, сноси терет доказивања чињенице која је спречила настанак или остваривање права или услед које је право престало да постоји.

Тужила је у поступку тврдила да је њена месечна зарада била уговорена на износ од 30.000,00 динара, коју тужени није исплатио. У недостатку уговора о раду из ког би јасно произлазила тврдња тужиле о висини уговорене зараде, по оцени Врховног касационог суда, правилно је другостепени суд оценио да тужили за спорни период припада право на исплату минималне зараде увећане за минули рад према табели 2 налаза и мишљења судског вештака. На туженом је био терет доказивања да је тужили за спорни период исплатио износ минималне зараде од 356.745,00 динара, који произлази из налаза и мишљења судског вештака, јер је тужени као послодавац био у обавези да води евиденцију о свим околностима које су од значаја за остварење права на зараду и осталих права запослених из радног односа и да суду на те околности пружи одговарајуће материјалне доказе. Тужени је такву тврдњу делимично доказао, јер је доставио изводе из текућег рачуна, из чије садржине произлази да је у периоду од 26.02.2014. године до 09.07.2015. године тужили у шест наврата по основу зарада уплатио на текући рачун укупан износ од 92.000,00 динара. С друге стране, тужила није пружила релевантне доказе на околност да те уплате представљају враћање дуга на име кредита који је тужила подигла код банке и исти предала туженом на коришћење, уз обавезу туженог да јој тај кредит врати, како је тврдила током поступка.

Када се од износа неисплаћене минималне зараде у спорном периоду утврђеног из налаза и мишљења судског вештака одузме износ извршених уплата од стране туженог, произлази правилан закључак другостепеног суда да је тужени у обавези да тужили на име неисплаћене зараде исплати укупан износ од 264.745,00 динара, са

законском затезном каматом од подношења тужбе до исплате, сходно члану 324. став 2, у вези члана 277. став 1. ЗОО.

Супротно наводима ревизије, одлука другостепеног суда заснована је на чињеничном стању утврђеном током првостепеног поступка из кога је другостепени суд извео другачији чињенично правни закључак и применом одредаба материјалног права донео другачију одлуку од првостепеног суда. Из садржине признанице од 07.07.2015. године не произлази несумњиво да је тужени тужилји исплатио зараду у целости, јер у њој није прецизно наведено које обавезе је тужени према тужилји измирио за 2013, 2014. и 2015. годину односно да се измирене обавезе односе на обавезе исплате зараде, како је то правилно закључио другостепени суд.

Осталим наводима ревизије се оспорава правилно и потпуно утврђено чињенично стање и стављају примедбе на оцену изведених доказа из члана 8. ЗПП, из којих разлога се ревизија не може изјавити према члану 407. став 2. ЗПП.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка, јер је донета правилном применом чл.153, 154, 163. и 165. став 2. ЗПП. Супротно наводима ревизије, у ситуацији када је тужбени захтев, који се односи на потраживање у новцу, оцењен основаним, делимичан успех странке у спору у смислу члана 153. став 2. ЗПП не води нужно одлуци да свака странка сноси своје трошкове поступка, већ постоји могућност да странка оствари право на накнаду сразмерног дела трошкова парничног поступка, одмереног применом одредби Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката и Закона о судским таксама, према висини новчаног износа са којим је успела у спору.

Из наведених разлога, Врховни касциони суд је применом члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић